

Pag-aaral ng Bibliya

Aralin para sa Enero 4

Pagpupukaw sa Katuwiran

Pangunahing Talata: "Kung sasabihin nating wala tayong kasalanan, linoloko natin ang ating sarili, at ang katotohanan ay wala sa atin. Kung ipagtapat natin ang ating mga kasalanan, siya ay tapat at makatarungan upang ipatawad sa atin ang ating mga kasalanan, at linisin tayo mula sa lahat ng kasamaan."

1 Juan 1:8,9

Piniling mga Kasulatan:

1 Juan 1:5-10; 2:1-8

Naniniwala ang mga iskolar na ang liham na ito ay naisulat bandang taong 90 A.D. Noon ay nakamit na ng Kristiyanismo ang malaking katanyagan, at ang mga mananampalataya ay nakalatag na sa buong mundong Hentil. Maraming bagay sa Kristiyanismo ang nagustuhan ng mga Griyegong pilosopo noon. Gayunpaman, sinikap nilang pagsamahin dito ang kanilang mga paganong pilosopiya, at marami ang naging tinatawag na "Kristiyanong pilosopo." Ito, ayon sa babala ng Apostol Pablo, ay "paglalaban sa

mga kaisipan na maling tinatawag na kaalaman." 1 Timoteo 6:20

Isinulat ang liham ni Juan upang patatagin ang mga Kristiyano laban sa mga mapaminsalang aral ng mga pilosopo. Hinikayat n a nina Hesus at ng mga apostol, at ituring na mga kasinungalingan ang mga aral na pilosopiyang ito. Ang lahat ng ganoong mga huwad na guro ay dapat ituring na mga kinatawan ng "maraming antikristo," o mga kalaban ni Cristo, na binabalaan ni Apostol Juan na "nasa mundo na ngayon." 1 Juan 2:18

Ang layunin ni Juan sa pagsulat ng liham na ito ay pukawin sila sa katuwiran: "Sinatulat ko sa inyo, mga munting anak, sapagkat ipinatawad sa inyo ang inyong mga kasalanan dahil sa kaniyang pangalan. Sinatulat ko sa inyo, mga ama, sapagkat nakilala ninyo ang nasa pasimula. Sinasalaysay ko sa inyo, mga kabataang lalaki, sapagkat tinalo ninyo ang masama. Sinasalaysay ko sa inyo, mga munting anak, sapagkat nakilala ninyo ang Ama. Sinasalaysay ko sa inyo, mga ama, sapagkat nakilala ninyo ang mula pa sa pasimula. Sinasalaysay ko sa inyo, mga kabataang lalaki, sapagkat kayo'y malalakas, at ang salita ng Diyos ay nananahan sa inyo, at tinalo ninyo ang masama." 1 Juan 2:12-14

Noong isinulat ito, matanda na si Apostol Juan. Naging napakalambot ng kanyang pag-uugali dahil sa kanyang mga karanasan at kaya't malambing siyang nakipag-usap sa mga hinog na mananampalataya at sa mga bagong sumampalataya. Nais niyang maunawaan nila ang mahalagang tungkulin ng pag-iwas sa kasalanan, ng patuloy na pagmanatili sa pag-ibig ng Diyos, at sa gayon ay lumago sa pag-uugaling Kristiyano.

Isang kapansin-pansing katotohanan na ang karamihan sa mga Kristiyano ay hindi kailanman nararanasan ang kabuuang kagalakan, kapayapaan, at biyaya na maaari sanang pag-aari nila. Marami ang nasisiyahan na sa mga unang prinsipyo ng doktrina ni Cristo, at bilang mga "sanggol," ay hindi nagpapatuloy tungo sa ganap na pag-unlad ng mga prinsipyong ito sa pamamagitan ng sakripisyo at paglilingkod. (1 Corinto 3:1). Hinangad ni Juan na pukawin ang isipan at puso ng mga mananampalataya upang pahalagahan at magamit nila ang kanilang mga pribilehiyo kay Cristo, upang sa gayon ay lumago at umunlad sila sa kaniya.

"Ang "nasa pasimula pa," na aming narinig, na aming nakita ng aming mga mata," mula sa pagsisimula ng ministeryo ni Jesus, ang siyang patotoo ni Juan. (1 Juan 1:1). Siya, at ang iba pang mga apostol, ay nakita ang Cristo sa kanyang buhay at sa kanyang

kamatayan; nakita nila siya pagkatapos ng kanyang muling pagkabuhay; alam nilang totoo ang mga bagay na ito. Nagdusa ang mga apostol ng pagkawala ng lahat ng bagay sa pagpapangaral ng salita ng Katotohanan. Filipos 3:8

Ang patotoo na pinagbatayan ng pananampalatayang Kristiyano ay hindi mula sa tao, kundi mula sa Diyos. Wala nang patotoo ang tao tungkol sa bagay na ito na karapat-dapat pakinggan hanggang sa magsalita ang Diyos, una sa pamamagitan ni Jesus, at pagkatapos ay sa mga apostol. Dahil nakita at nakilala nila si Jesus, atin natin ang kanilang tiyak na patotoo, at ang kanilang "patotoo ay totoo." Juan 21:24